

Kolędy

[40] **1. Przystapmy do szopy,** uściskajmy stopy Jezusa maleńkiego, - Który swoje Bóstwo wydał na ubóstwo dla zbawienia naszego. – Zawitaj Zbawco narodzony z Przczystej Paniunki. – Gdzież berło, gdzie Twoje korony, - Gdzież berło, gdzie Twoje korony, - Jezu malusieńki.

2. Ten, co wszechświat dźrzy, w żłobie dzisiaj leży, ludzkiej pomocy czeka. – Jezus, Bóg wcielony w żłobie wyniszczony dla zbawienia człowieka; - O Boże, bądźże pochwalony za Twe narodzenie! – Racz zbawić ludzki ród zgubiony, - Racz zbawić ludzki ród zgubiony, - Daj duszy zbawienie.

[41] **1. Nowy rok bieży, w jasełkach leży:** - A kto, kto? – Dzieciątko małe, dajcie Mu chwałę – Na ziemi.

2. Leży Dzieciątko jako jagniątko: - A gdzie, gdzie? – W Betlejem mieście, tam się pośpieszcie, - Znajdźcie.

3. Jak Go poznamy, gdy Go nie znamy, - Jezusa? – Biednie uwity, nie w aksamity, - Ubogo.

4. Anieli grają, wdzięcznie śpiewają: - A co, co? – Niech chwała będzie zawsze i wszędzie – Dzieciątku.

5. Królowie jadą z wielką gromadą: - A skąd, skąd? – Od wschodu słońca, szukają końca – Zbawienia.

6. Skarb otwierają, dary dawają: - A komu? – Wielcy królowie, możni panowie – Dzieciątku.

[42] **1. O mili Królowie,** skąd żeście tu przyszli? – O, z dalekich krain my za gwiazdą wyszli, - By zobaczyć maleńkiego, Jezusa narodzonego. – Tu w stajence biednej, tu w stajence biednej.

2. Dary niesiem Jemu, by Mu dać z ochotą – Mirę i kadzidło, także i to złoto: - By Dziecina się cieszyła i nas pobłogosławiła. – Tu w stajence biednej, tu w stajence biednej.

Ach, ubogi	10	Mędrcy świata	7
Ach, witajże	23	Mizerna	25
Anioł pasterzom	5	Mości gospodarzu	14
Bóg się rodzi	17	Narodził się	20
Boże Narodzenie	22	Nie było	26
Bracia, patrzcie	32	Nowy rok	41
Cicha noc	28	O gwiazdo	15
Dajcie, dajcie	18	Oj, maluśki	38
Dlaczego dzisiaj	39	O mili Królowie	42
Do Betlejemu	31	Pójdźmy	27
Do szopy	8	Przybieżeli	9
Dzieciątko się	19	Przystapmy	40
Dzisiaj	21	Tryumfy	33
Gdy pierwsza	12	W grudniowe	37
Gdy się Chrystus	3	W żłobie leży	1
Gdy śliczna	36	Wesołą nowinę	34
Hej, w dzień	13	Wiwat dzisiaj	35
Jest taki dzień	6	Wśród nocnej	16
Jezus malusieńki	2	Z narodzenia	11
Jezusa Narodzonego	29	Zaśnij Dziecino	4
Lulajże	30	Zjawiło się nam	24

Kopiowanie dozwolone i wskazane!

Pod warunkiem podawania źródła i czynnego korzystania ze śpiewnika, tzn. śpiewania kolęd!

Plik PDF z kolędami do ściągnięcia:

Opr.: Piotr Banach

www.B-Coach.OpenSpace.pl Hamburg, 2013/2014

[30] 1. Lulajże, Jezuniu, moja perelko, - Lulaj, ulubione me pieścidelko. - Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj! - A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

2. Zamknijże znużone płaczem powieczki, - Utulże zemdlone łkaniem wardeczki. - *Lulajże...*

3. Lulajże, pięknuchny nasz Aniołeczku, - Lulajże, wdzięczniuchny świata Kwiateczku. *Lulajże...*

4. Lulajże, Różyczko najozdobniejsza, - Lulajże, Lilijko najprzyjemniejsza. - *Lulajże...*

5. Lulajże, przyjemna oczom Gwiazdeczko, - Lulaj, najliczniejsze świata Słoneczko. *Lulajże...*

6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy, - Ciebie tu na ziemi, kochać będziemy. - Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj! - A ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

[31] 1. Do Betlejemu pełni radości - śpieszmy powitać Jezusa małego; - Który dziś dla nas cudem miłości - Zstąpił na ziemię z nieba wysokiego.

2. Śpieszmy więc, śpieszmy, On na nas wola. - On na to przyszedł, ażeby nas zbawić. - Otoczmy żłóbek Jego dokoła, - Aby nas rączką swą pobłogosławił.

3. Niechaj z serc naszych znikną ciemności, - Otwórzmy do serc Jezusowi wrota; - Niech w nich to Boskie Dziecię zagości - I do wiecznego poświęci żywota.

[9] 1. Przybieżeli do Betlejem pasterze, - Grając skocznie Dzieciąteczku na lirze.

Chwała na wysokościach, chwała na wysokościach, - a pokój na ziemi.

2. Oddawali swe ukłony w pokorze - Tobie z serca ochetnego, o Boże! - *Chwała...*

3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy, - których oni nie słyszeli, jak żywi. - *Chwała...*

4. Dziwili się napowietrznej muzyce - i myśleli: Co to będzie za Dziecię? - *Chwała...*

5. Oto Mu się wół i osioł kłaniają, - Trzej Królowie podarunki oddają. - *Chwała...*

6. I anieli gromadami pilnują, - Panna czysta wraz z Józefem piastują. - *Chwała...*

7. Poznali Go Mesyaszem być prawym, - narodzonym dzisiaj Panem łaskawym. - *Chwała...*

8. My Go także Bogiem, Zbawcą już znamy i z całego serca wszyscy kochamy. - *Chwała na wysokościach, chwała na wysokościach, - a pokój na ziemi.*

[10] 1. Ach, ubogi żłobie, - Cóż ja widzę w Tobie? - **Droższy widok niż ma niebo, - w maleńkiej osobie.** /2x

2. Zbawicielu drogi, - Takżeś to ubogi! - **Opuściłeś śliczne niebo, - Obrateś barłogi.** /2x

3. Czyżeś nie mógł sobie - W największej ozdobie - **Obrać pałacu drogiego, - Nie w tym leżeć żłobie?** /2x

4. Na twarz upadamy, - Czołem uderzamy, - **Witając Cię w tej stajence - Między bydłętami.** /2x

5. Zmiłuj się nad nami, - Obmyj z grzechów łzami - **Przyjmij serca te skruszone, - Które Ci składamy.** /2x

[36] 1. Gdy śliczna Panna Syna kołysała, - z wielkim weselem tak Jemu śpiewała: - *Li li, li li laj, moje Dzieciąteczko, - li li, li li laj, śliczne Paniąteczko.*

2. Wszystko stworzenie śpiewaj Panu swemu, - pomóż radości wielkiej sercu memu: - *Li li, li li laj, wielki Królewiczu, - Li li, li li laj, niebieski Dziedzicu.*

3. Sypcie się z nieba liczni aniołowie, - śpiewajcie Panu niebiescy duchowie: - *Li li, li li laj, mój wonny kwiateczku, - Li li, li li laj, w ubogim żłóbeczku.*

4. Nic mi nie mówisz, o kochanie moje! - Przecież pojmuję w sercu słowa Twoje! - *Li li, li li laj, o Boże Wcielony! - Li li, li li laj, nigdy niezmierny.*

[37] 1. W grudniowe noce, w zimowe noce, - Dzieciątko Boże z zimna dygoce. - Biegnie przez pola pokryte szronem. - Wiatr mu wydzwania piosnki znajome.

R. Hej Kolęda, kolęda, - hej kolędy to czas! - Kto ogrzeje rączęta, - kto schronienie Mu da?

2. Tyle tych domów i okien tyle, - może Go przyjmą, choćby przez chwilę, - może przygarną do serca ludzie, - może nakarmią, nim dalej pójdzie.

3. Świeczki się jarzą w świerczkach zielonych. - I złote gwiazdy wieńczą koronę, - bo zewsząd dzwoni kolęda święta. - Lecz o Nim, o Nim nikt nie pamięta.

[2] 1. Jezus malusieńki leży nagusieńki; = *Płacze z zimna, nie dała Mu Matula sukienki. /2x*

2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła, = *W który Dziecię uwinąwszy, siankiem Je okryła.*

3. Nie ma kolebeczki, ani poduszeczki, = *We żłobie Mu położyła siana pod główeczki.*

4. Dziecina się kwili, Matusienka lili, = *W nóżki zimno, żłóbek twardy, stajenka się chyli.*

5. Matusia truchleje, serdeczne lzy leje: = *"O mój Synu! wola Twoja, nie moja się dzieje.*

6. Przestań płakać proszę, bo żalu nie zniosę, = *Dosyć go mam z męki Twojej, którą w sercu noszę".*

7. Pokłon oddawajmy, Bogiem Je wyznajmy, = *To Dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.*

8. Niech Je wszyscy znają, serdecznie kochają, = *Za tak wielkie poniżenie chwałę Mu oddają.*

9. O najwyższy Panie! Waleczny Hetmanie! = *Zwyciężonyś, mając rączki miłością związane.*

10. Leżysz na tym sianie, Królu nieba, ziemi, = *Jak baranek na zabicie za moje zbawienie.*

11. Pójdę do serca mego, Tobie otwartego, = *Przysposób je do mieszkania i wczasu swojego.*

12. Albo mi daj swoje, wyrzuciwszy moje, = *Tak będziesz miał godny pałac na mieszkanie Twoje.*

- [27] 1. Pójdźmy wszyscy do stajenki,** - do Jezusa i Paniunki! - *Powitajmy Malarzkiego i Maryję Matkę Jego.*
2. Witaj, Jezu ukochany, - od Patryarchów czekany, - *od Proroków ogłoszony, od narodów upragniony.*
3. Witaj, Dziecineczko w żłobie, - wyznajemy Boga w Tobie. - *Coś się narodził tej nocy, - byś nas wyrwał z czarta mocy.*
4. Witaj, Jezu nam zjawiony, - witaj, dwakroć narodzony, - *Raz z Ojca przed wieków wiekiem, - a teraz z Matki człowiekiem.*
5. Któż to słyszał takie dziwy? -Tyś człowiek i Bóg prawdziwy, -*Ty łączysz w Boskiej Osobie - dwie natury różne sobie.*
6. O szczęśliwi pastuszkowie, - któż radość waszą wypowie! - *Czego ojcowie żądali, - wyście pierwsi oglądali.*
7. O Jezu, nasze kochanie, - Czemu nad niebios mieszkanie - *Przedkładaś nędzę, ubóstwo, - i wyniszczasz swoje Bóstwo?*
8. Miłości to Twojej dzieło - z miłości początek wzięło. - *Bys nas zrównał z aniołami, - poniżasz się między nami.*
9. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię, - Niech Cię kochamy nad życie; - *Niech miłością odwdzięczamy - miłość, której doznawamy.*
10. Święta Panno, Twa przyczyna - niech nam wyjedna u Syna, - *By to Jego narodzenie - zapewniło nam zbawienie.*

- [13] 1. Hej, w dzień Narodzenia** - Syna jedynego, - Ojca Przedwiecznego, - Boga prawdziwego, - wesolo śpiewajmy, chwałę Bogu dajmy, - Hej kolęda, kolęda!
2. Panna porodziła niebieskie Dzieciątko, - w żłobie położyła małe Pacholaćko: - Pasterze śpiewają, na multankach grają. - Hej kolęda, kolęda!
3. Skoro pastuszkowie o tym usłyszeli, - zaraz do Betlejem czym prędzej bieżeli, - witając Dzieciątko, małe Pacholaćko. - Hej kolęda, kolęda.
- [14] 1. Mości gospodarzu,** domowy szafarzu, - nie bądź tak ospały, każ nam dać gorzały. – Dobrej z alembika, i do niej piernika. – Hej, kolęda, kolęda!
2. Chleba pyłowego i masła do niego, - każ stoły nakrywać i talerze zmywać, - każ dać obiad hojny, boś pan bogobojny. – Hej, kolęda, kolęda!
3. Jendyk do polewy, panie miłościwy! – I to czarne prosię, pomieści i to się! – Każ upiec pieczonki, weźmiem do kieszonki. – Hej, kolęda, kolęda!
4. Piwo będziem pili, będziem się cieszyli, - nie czekaj ruiny, daj poleć słoniny. – Dla większej ochoty daj czerwony złoty. – Hej, kolęda, kolęda!
5. Mości gospodarzu, domowy szafarzu! – Każ dać bufet wina, bo w brzuchu ruina. – Dla większej ofiary daj dobrej gorzały. – Hej, kolęda, kolęda!
6. Mościa gospodyni, domowa mistrzyni! – Okaż swoją łaskę, każ dać masła faskę. – Jeżeliś nie sknera, daj i kopę sera! – Hej, kolęda, kolęda!
7. Mościa gospodyni, domowa mistrzyni! – Okaż swoją łaskę, każ upiec kiełbaskę, - którą kiedy zjemy, to podziękujemy. – Hej, kolęda, kolęda!

[33] 1. Tryumfy Króla niebieskiego - zstąpiły z nieba wysokiego. - Pobudziły pasterzów, - dobytku swego stróżów, - śpiewaniem, śpiewaniem, śpiewaniem.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości, - a ludziom pokój na niskości: - Narodził się Zbawiciel, - dusz ludzkich Odkupiciel - na ziemi, na ziemi, na ziemi.

3. Zrodziła Maryja Dziewica, - Wiecznego Boga bez rodzica, - by nas z piekła wybawił, a w niebieskich postawił - pałacach, pałacach, pałacach.

4. Pasterze w podziwieniu stają, - tryumfu przyczynę badają, - co się nowego dzieje, - że tak światłość jaśnieje, nie wiedząc, nie wiedząc, nie wiedząc,

5. Że to Bóg, gdy się dowiedzieli, - swej trzody w polu odbieżeli, - śpiesząc na przywitanie - do betlejemskiej stajni - Dzieciątka, Dzieciątka, Dzieciątka.

6. Niebieskim światłem oświeceni, - pokornie przed Nim uniżeni, - Bogiem Go być prawdziwym - z serca afektem żywym - wyznają, wyznają, wyznają.

7. I które mieli z sobą dary - Dzieciątku dają na ofiary: - Przyjmij, o Narodzony, - nas i dar przyniesiony - z ochotą, z ochotą, z ochotą.

8. A potem Maryi cześć dają, - za Matkę Boską Ją uznają. - Tak nas uczą przykładem, - jak iść mamy ich śladem - statecznie, statecznie, statecznie.

[5] 1. Anioł pasterzom mówił: - "Chrystus się wam narodził – W Betlejem, nie bardzo podłym mieście, - narodził się w ubóstwie - Pan wszego stworzenia".

2. Chcąc się dowiedzieć tego - Poselstwa wesołego, - Bieżeli do Betlejem skwapliwie, - Znaleźli Dziecię w żłobie, - Maryję z Józefem.

3. Taki Pan chwały wielkiej - Uniżył się Wysoki; - Pałacu kosztownego żadnego - Nie miał zbudowanego - Pan wszego stworzenia!

4. O dziwne narodzenie, - Nigdy nie wysłowione! - Poczęła Panna Syna w czystości, - Porodziła w całości - Panierstwa swojego.

5. Już się ono spełniło, - Co pod figurą było: - Aarona różdżka ona zielona - Stała się nam kwitnąca - I owoc rodząca.

6. Słuchajcie Boga Ojca, - Jako wam Go zaleca: - Ten ci jest Syn najmilszy, jedyny, - W raju wam obiecany, - Tego wy słuchajcie.

7. Bogu będą cześć, chwała, - Która by nie ustała, - Jak Ojcu, tak i Jego Synowi - I świętemu Duchowi, - W Trójcy jedynemu.

[6] 1. Jest taki dzień, bardzo ciepły, choć grudniowy, - dzień, zwykły dzień, w którym gasną wszelkie spory. - Jest taki dzień, w którym radość wita wszystkich. - Dzień, który już każdy z nas zna od kołyski.

R. Niebo - ziemi, niebu - ziemia, - wszyscy wszystkim ślą życzenia. - Drzewa - ptakom, ptaki - drzewom, - tchnienie wiatru - płatkom śniegu.

2. Jest taki dzień tylko jeden raz do roku. - Dzień, zwykły dzień, który liczy się od zmroku. - Jest taki dzień, gdy jesteśmy wszyscy razem. - Dzień, piękny dzień, dziś nam rok go składa w darze.

R. Niebo - ziemi, niebu - ziemia, - wszyscy wszystkim ślą życzenia. - A gdy wszyscy usną wreszcie, - noc igliwia zapach niesie.

[23] 1. Ach, witajże, pożądana perło droga z nieba. - Gdy świat cały upagniony Anielskiego chleba! - W ciele ludzkim Bóg jest skryty - Na pokarm ludziom obfity; - Ciałem karmi, Krwią napoi, - By człowieka w chwale swojej - Między wybranymi policzyć.

2. Czyliż nie dość, Boskie Dziecię, żeś na świecie z nami, - Ale jeszcze zimno cierpisz między bydłętami! - Malusieńki Jezu w żłobie, - Co za wielka miłości w Tobie! - Czyliż nie są wielkie dziwy: - W ciele ludzkim Bóg prawdziwy - Przyszedł na zbawienie człowieka?

3. O miłości niepojęta, jakżeś wielka była, - iżeś się tu z niebieskiego tronu sprowadziła, - A to do pustej szopiny, - O niesłychane nowiny! - Ach, pokorny Baraneczku, - Twój odpoczynek w żłóbeczku - Z dalekiej podróży niebieskiej.

4. Niech Ci Jezu, będą dzięki za Twe narodzenie, - Bo przez nie zacząłeś nasze sprawować zbawienie. - Miłość, która to sprawiła, - Iż Cię do nas sprowadziła, - Niech swą iskrą nas zapali, - Abyśmy Cię miłowali - Teraz i bez końca w wieczności.

[24] 1. Zjawiło się nam dziś coś nowego, - Pokój na ten świat przynoszącego, - Który głosili i roznosili - Anieli, anieli, anieli.

2. Chwała bądź Bogu na wysokości, - A ludziom pokój na tej niskości! - Dziwna nowina, zrodziła Syna - Maryja, Maryja, Maryja.

3. Pasterze zaraz prędko śpieszyli, - Aż do Betlejem miasta przybyli; - Tam wraz witali, dary składali - Dzieciątku, Dzieciątku, Dzieciątku.

4. "Oto przynosim dary dla Ciebie, - Nie gardź lecz przyjmij wszystkich do siebie: - Opuść nam winy, Synu jedyny - Maryi, Maryi, Maryi.

[17] 1. Bóg się rodzi, moc truchleje, - Pan niebiosów obnażony! - Ogień krzepnie, blask ciemnieje, - Ma granice Nieskończony; - Wzgardzony, okryty chwałą, - śmiertelny Król nad wiekami! - *A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami.*

2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany? - Bóg porzucił szczęście twoje, - Wszedł między lud ukochany, - Dzieląc z nim trudy i znoje. - Niemało cierpiał, niemało, - żeśmy byli winni sami. - *A Słowo...*

3. W nędznej szopie urodzony, - żłób Mu za kolebkę dano! - Cóż jest, czym był otoczony? - Bydło, pasterze i siano. - Ubodzy, was to spotkało - Witac Go przed bogaczami! - *A Słowo...*

4. Potem i króle widziani - Cisną się między prostotą, - Niosąc dary Panu w dani: - Mirę, kadzidło i złoto. - Bóstwo to razem zmieszało - Z wieśniaczymi ofiarami. - *A Słowo...*

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, - Błogosław ojczyznę miłą, - W dobrych radach, w dobrym bycie - Wspieraj jej siłę swą siłą, - Dom nasz i majątność całą - I wszystkie wioski z miastami. - *A Słowo...*

[18] 1. Dajcie, dajcie co macie dać, - Bo nam zimno za oknem stać. - Mamy krótkie kozuszcзки, - Pomarzyły nam paluszcзки, - Hej nam kolęda.

2. Gospodarzu, gospodyni, - Bo już gwiazda kręci w sieni. - Przyjmijcie ją suto szczerdże, - A w spichlerzu będzie dobrze, - Hej nam kolęda.

3. Gdzie do domu gwiazda chodzi, - Tam się ładne zboże rodzi. - Przemienia się na dobre - I nastają lata szczerdże. - Hej nam kolęda.

[7] **1. Mędrcy świata,** monarchowie, - Gdzie śpiesznie dążycie? – Powiedzcież nam, Trzej Królowie, - Chcecie widzieć Dziecię? - Ono w żłobie nie ma tronu - I berła nie dźrzyży, - A proroctwo Jego zgonu - Już się w świecie szerzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna - Dziecię prześladowuje, - Wieść okropna, wieść to smutna, - Herod spisek knuje. - Nic Monarchów nie odstrasza, - Do Betlejem śpieszą, - Gwiazda Zbawcę im ogłasza, - Nadzieją się cieszą.

3. Przed Maryją stają społem, - Niosą Panu dary, - Przed Jezusem biją czołem, - Składając ofiary. - Trzykroć szczęśliwi Królowie, - Któż wam nie zazdrości? - Cóż my damy, kto nam powie, - Pałając z miłości?

4. Tak, jak każą nam kapłani, - Damy dar troisty; - Modły, pracę niosąc w dani - I żar serca czysty. - To kadzidło, mirę, złoto - Niesiem, Jezu, szczerze, - Co dajemy Ci z ochotą, - Od nas przyjm w ofierze!

[8] **1. Do szopy, hej, pasterze,** do szopy, bo tam cud; - Syn Boży w żłobie leży, by zbawić ludzki ród. - **Śpiewajcie, Aniołowie, pasterze, grajcie Mu.** - **Kłaniajcie się, Królowie, nie budźcie Go ze snu.**

2. Padnijmy na kolana, to Dziecię, to nasz Bóg; - Witajmy swego Pana, wdzięczności złożmy dług. - *Śpiewajcie...*

3. O Boże niepojęty, kto pojmie miłość Twą - Na sianie wśród bydłęty masz tron i służbę swą. - *Śpiewajcie...*

4. On Ojcu równy w Bóstwie opuszcza niebo swe, - A rodzi się w ubóstwie i cierpi wszystko złe. - *Śpiewajcie...*

[32] **1. Bracia, patrzcie jeno,** jak niebo goreje! - Znać, że coś w Betlejem cudnego się dzieje. - Rzućmy budy, warty, stada, Niechaj nimi Pan Bóg włada. - A my do Betlejem, a my do Betlejem, do Betlejem.

2. Patrzcie, jak tam gwiazda światłem swoim miga: - Pewnie do uczczenia Pana swego ściga. - Krokiem śmiałym i wesołym śpieszmy i uderzmy czołem - Przed Panem w Betlejem, - Przed Panem w Betlejem.

3. Wszakże powiedziałem, że cuda ujrzemy: - Dziecię, Boga świata, w żłobie zobaczymy. - Patrzcie jak biednie okryte w żłobku Panię znakomite - W szopie przy Betlejem - W szopie przy Betlejem.

4. Jak prorok powiedział: Panna zrodzi Syna, - dla ludu całego szczęśliwa nowina; - nam zaś radość w tej tu chwili, gdyśmy Pana zobaczyli - w szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem.

5. Betlejem, miasteczko w Juda, sławne będzie, - pamiętnym się stanie w tym kraju i wszędzie; - ucieszmy się więc, ziomkowie, Pana tegoż już uczniowie, - w szopie przy Betlejem, w szopie przy Betlejem.

6. Obchodząc pamiątkę odwiedzin pasterzy, - każdy czciciel Boga, co w Chrystusa wierzy, - niech się cieszy i raduje, że Zbawcę swego znajduje - w szopie przy Betlejem, - w szopie przy Betlejem.

[19] 1. Dzieciątko się narodziło, - Wszystek świat uweseliło./2x

Wesoła nowina, powiła nam Syna, Maryja, Maryja, Maryja!

2. Wzięło na się człowieczeństwo, - Co pokryło Jego Bóstwo./2x *Wesoła nowina...*

3. Trzej Królowie przyjechali, - Dary trojakię Mu dali./2x

Wesoła nowina...

4. Przynieśli Mu dary, oto: - Mirę, kadzidło i złoto./2x

Wesoła nowina...

5. Na to Boże Narodzenie, - Wesel się wszystko stworzenie./2x

Wesoła nowina...

6. Świętą Trójcę wystawiamy, - Bogu cześć i chwałę dajmy./2x

Wesoła nowina...

[20] 1. Narodził się Jezus Chrystus, bądźmy weseli, - Chwałę Mu na wysokości nuca! Anieli: - *Gloria, gloria in excelsis Deo!* /2x

2. Na kolana wól i osioł przed Nim kłękają, - Jego swoim Stworzycielem, Panem uznają. - *Gloria*

3. Pastuszkowie przybiegają na znak im dany, - Cześć oddają i witają Pana nad Pany. - *Gloria*

4. Trzej Królowie przyjechali z wielkimi dary, - Złoto, mira i kadzidło, oto ofiary. - *Gloria*

5. I my także chwałę dajmy Dzieciątku temu, - Jako Panu nieba, ziemi, Zbawcy naszemu. - *Gloria*

[21] 1. Dzisiaj w Betlejem, dzisiaj w Betlejem wesoła nowina, - że Panna czysta, że Panna czysta porodziła Syna. - *Chrystus się rodzi, nas oswobodzi, - Anieli grają, Króle witają, - Pasterze śpiewają, bydłęta kłękają, Cuda, cuda ogłaszają.*

2. Maryja Panna, Maryja Panna Dzieciątko piastuje - I Józef święty, i Józef święty Ono pielęgnuje. - *Chrystus się rodzi*

3. Choć w stajeneczce, choć w stajeneczce Panna Syna rodzi, - Przecież On wkrótce, przecież On wkrótce ludzi oswobodzi. - *Chrystus się rodzi...*

4. I Trzej Królowie, i Trzej Królowie od wschodu przybyli - I dary Panu, i dary Panu kosztowne złożyli. - *Chrystus...*

5. Pójdźmy też i my, pójdźmy też i my przywitać Jezusa, - Króla nad królmi, Króla nad królmi uwielbić Chrystusa. - *Chrystus się rodzi...*

6. Bądźże pochwalon, bądźże pochwalon dziś, nasz wieczny Panie, - Któryś złożony, któryś złożony na zielonym sianie. - *Chrystus się rodzi...*

7. Bądź pozdrowiony, bądź pozdrowiony, Boże nieskończony, - Wsławimy Ciebie, wsławimy Ciebie, Boże niezmierny. - *Chrystus się rodzi...*

[22] 1. Boże Narodzenie, wszyscy się wesela, - *radują się ludzie, radują się ludzie - wesela anieli.* /2x

2. Polacy przybyli i pytają Pana - *czy się nam odrodzi, czy się nam odrodzi - Ojczyzna kochana.* /2x

3. Dzieciątko się śmieje, więc miejmy nadzieję. - *Kochajmy się wzajem, Polska będzie rajem. Boże Narodzenie.* /2x

[3] 1. Gdy się Chrystus rodzi, i na świat przychodzi, - Ciemna noc w jasności promienistej brodzi; - Aniołowie się radują, - Pod niebiosy wyśpiewują: - *Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!*

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli, - Aby do Betlejem czym prędzej pobiegli, - Bo się narodził Zbawiciel, - Wszego świata Odkupiciel, - *Gloria*

3. "O niebieskie Duchy i posłowie nieba, - Powiedzcież wyraźnie, co nam czynić trzeba; - Bo my nic nie pojmujemy, - Ledwo od strachu żyjemy". - *Gloria*

4. "Idźcie do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone, - W pieluszki powite, w żłobie położone; - Oddajcie Mu pokłon boski, - On osłodzi wasze troski". - *Gloria*

5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli, - Zaraz do Betlejem spieszno pobieźeli, - I zupełnie tak zastali, - Jak anieli im zeznali. - *Gloria*

6. A stanąwszy w miejscu pełni zadumienia, - Iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia, - Padli przed Nim na kolana - I uczcili swego Pana. - *Gloria*

7. Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali, - Z wielką wesołością do swych trzód wracali, - że się stali być godnymi - Boga widzieć na tej ziemi. - *Gloria*

[4] 1. Zaśnij Dziecino, święte Dziecię. - Tyś nam pociechą na tym świecie. - Ref. Zmruż oczęta swoje, by serce moje, - modlitwa moja niech uśpi Cię.

2. Wznies rączkę swoją, błogosław nam. - Całe swe życie Tobie oddam. - Ref. Zmruż oczęta swoje, by serce moje, - modlitwa moja niech uśpi Cię.

[34] 1. Wesołą nowinę, bracia, słuchajcie, - Niebieską Dziecinę ze mną witajcie. - *Jak miła ta nowina! Mów gdzie jest ta Dziecina? - Byśmy tam pobieźeli i ujrzeli.*

2. Bogu chwałę wznoszą na wysokości, - Pokój ludziom głoszą duchy światłości. - *Jak miła...* - 3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko, - Pokłonem uczciła to Niemowlątko. - *Jak miła...* - 4. Którego zrodziła, Bogiem uznała, - I Panną, jak była, Panną została. - *Jak miła...* - 5. Królowie na wschodzie już to poznali - I w judzkim narodzie szukać jechali. - *Jak miła...* - 6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświeciła, - Do szopy w Betlejem zaprowadziła. - *Jak miła...* - 7. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego. - Tam idźcie, znajdziecie Syna Bożego! - *Jak miła...*

[35] 1. Wiwat dzisiaj Boskiej Istności, - Gdy zstępuje z niebios w niskości! - Już się ono spełniło, to, co w prorocत्वach było. - Wesoło na ziemi, gdy Boga widzimy. - Krzyknij, świecie, z wielkiej radości!

2. Już Proroków pismo spełnione, - Gdy widzimy Słowo wcielone. - Każdy się dziś weseli, gdy słyszy, że anieli - Bogu wyśpiewują, pokój oznajmują, - Serce całe radość przenika.

3. Wiwat, wiwat! Wszyscy śpiewajmy, - Gdy Bóg nieba otworzy bramy. - Nieskończone radości, gdy Bóg w swojej miłości - Piekło zawojował i czarta przykował. - O szczęśliwe niebios zwycięstwo!

[15] 1. O gwiazdo Betlejemską, zaświeć na niebie mym: - Tak szukam Cię wśród nocy, tęsknię za światłem Twym. - Zaprowadź do stajenki, leży tam Boży Syn, - Bóg - Człowiek z Panny świętej, dany na okup win.

2. O nie masz Go już w szopce, nie masz Go w żłóbku tam! Więc gdzieś pójdziemy Chryste? Gdzie się ukryłeś nam?

Pójdziemy przed ołtarze wzniecić miłości żar
I hold Ci niski oddać: to jest nasz wszystek dar.

3. Ja nie wiem, o mój Panie, któryś miał w żłobie tron,
Czy dusza moja biedna miłsza Ci jest niż on.
Ulituj się nade mną, błagać Cię kornie śmiem,
Gdyś stajnią nie pogardził, nie gardź i sercem mym.

[16] 1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi: - Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi! - Czym prędzej się wybierajcie, - Do Betlejem pospieszajcie - przywitać Pana.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie - Z wszystkimi znaki danymi sobie. - Jako Bogu cześć Mu dali, - A witając zawołali - Z wielkiej radości:

3. "Ach witaj, Zbawco, z dawna żądany, - Tyle tysięcy lat wyglądany! - Na Ciebie króle, prorocy - Czekali, a Tyś tej nocy - Nam się objawił".

4. I my czekamy na Ciebie, Pana, - A skoro przyjdiesz na głos kapłana, - Padniemy na twarz przed Tobą, - Wierząc, żeś jest pod osłoną - Chleba i wina.

[25] 1. Mizerna cicha, stajenka licha, - Pełna niebieskiej chwały, - Oto leżący przed nami, śpiący - W promieniach, Jezus mały. /2x - 2. Nad nim anieli w locie stanęli - I pochyleni klęczą, - Z włosy złotymi, z skrzydły białymi, - Pod malowaną tęczą. /2x - 3. Wielkie zdziwienie: wszelkie stworzenie, - Cały świat orzeźwiony; - Mądrość Mądrości, światłość światłości, Bóg-Człowiek tu wcielony! /2x - 4. I oto, mnodzy ludzie ubodzy - Radzi oglądać Pana. - Pełni natchnienia, pewni zbawienia, - Upadli na kolana. /2x - 5. Długo czekali, długo wzdychali, - Aż niebo rozgorzało; - Piekło zawarte, niebo otwarte, - Słowo się Ciałem stało. /2x - 6. Hej, ludzie prości, Bóg z nami gości, - Skończony czas niedoli! - On daje siebie, chwała na niebie, - Mir ludziom dobrej woli. /2x

[26] 1. Nie było miejsca dla Ciebie - w Betlejem, w żadnej gospodzie - i narodziłeś się Jezu - w stajni, w ubóstwie i chłodzie. - Nie było miejsca, choć zszedłeś - jako Zbawiciel na ziemię, by wyrwać z czarta niewoli - nieszczęsne Adama plemię. - 2. Nie było miejsca, choć zszedłeś - ludzkość przytulić do łona - i podać z krzyża grzesznikom - zbawcze, skrwawione ramiona. - Nie było miejsca, choć zszedłeś - ogień miłości zapalić i przez swą mękę najdroższą - świat od zagłady ocalić. - 3. Gdy liszki mają swe nory, - i ptaszki mają gniazdeczka, - dla Ciebie brakło gospody, - Tyś musiał szukać żłóbeczka. - A dzisiaj czemuż na świecie - tyle łez, jęków, katuszy? - Bo nie ma miejsca dla Ciebie - w niejednej człowieczej duszy. 4. Nie było miejsca, choć chciałeś - wszystkim otworzyć swe serce - i kres położyć miłośnie - ludzkiej nędzy, poniewierce. - A dzisiaj czemu wśród ludzi - tyle łez, jęków, katuszy? - Bo nie ma miejsca dla Ciebie - w niejednej człowieczej duszy.

[1] **1. W żłobie leży, któż pobieży** kołędować Małemu - Jezusowi Chrystusowi, dziś nam narodzonemu? - Pastuszkowie, przybywajcie, Jemu wdzięcznie przygrywajcie, - Jako Panu naszemu. - 2. My zaś sami z piosneczkami za wami pośpieszymy, - A tak Tego Małńskiego niech wszyscy zobaczymy, - Jak ubogo narodzony, płacze w stajni położony, - Więc Go dziś ucieszymy. - 3. Naprzód tedy niechaj wszędy zabrzmi świat w wesołości, - że posłany nam jest dany Emanuel w niskości. - Jego tedy przywitajmy, z aniołami zaśpiewajmy: - "Chwała na wysokości". - 4. Witaj, Panie, cóż się stanie, że rozkosze niebieskie - Opuściłeś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie? - "Miłość moja to sprawiła, by człowieka wywyższyła - Pod nieba empirejskie".

5. Przecz w żłóbeczku, nie w łóżeczku, na sianku położony, - Przecz z bydłęty, nie z panięty w stajni jesteś złożony? - "By człek sianu przyrównany, grzesznik bydłęciem nazwany - Przeze Mnie był zbawiony". - 6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały, o Boże! - Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat przyjąć nie chce, nie może? - "Bo świat doczesne wolności zwykł jest kochać, Mnie zaś w złości - ściele krzyżowe łoże". - 7. W Ramie głosy pod niebiosa wzbijają się Racheli, - Gdy swe syny bez przyczyny w krwawej widzi kąpieli. - "Większe Mnie dla nich kąpienie w krwawym czeka oceanie, - Skąd niebo będą mieli".

8. Trzej Królowie, monarchowie wschodni kraj opuszczają, - Serc ofiary z trzema dary Tobie, Panu, oddają, - "Darami się kontentuję, bardziej serca ich szacuję, - Za co niebo niech mają".

[38] **1. Oj, maluśki, maluśki, maluśki,** - jako rękawicka, - Alboli też jakoby, jakoby - kawalecek smyka.

2. Cy nie lepiej Tobie by, Tobie by siedzieć było w niebie, - Wszak Twój Tatuś kochany, kochany nie wyganiał Ciebie.

3. Tam wciornaska wygoda, wygoda, a tu bieda wszędzie, - Ta Ci teraz dokuca, dokuca, ta i potem będzie.

4. Tam Ty miałeś pościółkę, pościółkę i miętkie piernatki, - Tu na to Twej nie stanie, nie stanie ubozuchnej Matki.

5. Tam kukiołki jadaleś, jadaleś z carnuską i miodem, - Tu się tylko zasilac, zasilac musis samym głodem.

6. Tam pijałeś ceć jakie, ceć jakie słodkie małmazyje, - Tu się Twoja gębusia, gębusia łez gorskich napije.

7. Tam Ci zawsze służyły, służyły prześlicne janioly, - A tu lezys sam jeden, sam jeden jako palec goły.

8. Hej, co się wiec takiego, takiego Tobie, Panie, stało, - Zeć się na ten kiepski świat, kiepski świat przychodzić zachciało.

[39] **1. Dlaczego dzisiaj** wśród nocy dnieje, - I jako słońce niebo jaśnieje? - *Chrystus, Chrystus nam się narodził, - Aby nas od piekła oswobodził.* - 2. Dlaczego dzisiaj, Boży aniele, - Ogłaszasz ludziom wielkie wesele? - *Chrystus...*

3. Czemuż pasterze do szopy śpieszą - I podarunki ze sobą niosą? - *Chrystus...* - 4. Dlaczego gwiazda nad podziw świeci - I przed Królami tak szybko leci? - *Chrystus, Chrystus nam się narodził, - Aby nas od piekła oswobodził.*

[11] 1. Z narodzenia Pana dzień dziś wesoly. -
Wyśpiewują chwałę Bogu żywioly. - Radość ludzi wszędzie
słynie. - Anioł budzi przy dolinie - Pasterzów, co paśli pod
borem woły.

2. Wypada wśród nocy ogień z obłoku, - Dumają pasterze
w takim widoku. - Każdy pyta: "Co się dzieje? Czy nie świta?
Czy nie dnieje? - Skąd ta luna bije, tak miła oku!"

3. Ale gdy anielskie głosy słyszeli, - Zaraz do Betlejem prosto
bieżeli. - Tam witali w żłobie Pana, - Poklękali na kolana -
I oddali dary, co z sobą wzięli.

4. Odchodzą z Betlejem pełni wesela, - że już Bóg wysłuchał
prośb Izraela, - Gdy tej nocy to widzieli, - Co Prorocy widzieć
chcieli, - W ciele ludzkim Boga i Zbawiciela.

5. I my z pastuszkami dziś się radujmy, - Chwałę z aniołami
wraz wyśpiewujmy, - Bo ten Jezus, z nieba dany, - Weźmie
nas między niebiany, - Tylko Go z całego serca miłujmy!

[12] 1. Gdy pierwsza gwiazdka niebo rozjaśni, - powrócę
wtedy w mej wyobraźni - **do tej jedynej nocy na świecie, -
co dała światłość, Boże Dziecię.** /2x

2. Ludzie błędzili nie znając Boga, - ciągle pytali: Gdzie Boża
droga? - **Światłość, co wyszła z Bożej mądrości - drogę
wskazała, drogę miłości.** /2x

3. Gdy służę ludziom w serca pokorze, - odnajdę Ciebie,
Zbawco, mój Boże! - **I gdy po waśniach z kimś się
pogodzę, - gwiazdę zobaczę na mojej drodze.** /2x

[28] 1. Cicha noc, święta noc! - Pokój niesie ludziom wszem,
a u źróbka Matka święta - czuwa sama uśmiechnięta,
nad Dzieciątka snem. /2x

2. Cicha noc, święta noc, - pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni - za anielskim głosem pieni,
gdzie się spełnił cud. /2x

3. Cicha noc, święta noc, - narodzony Boży Syn,
Pan wielkiego majestatu - niesie dziś całemu światu
odkupienie win. /2x

4. Cicha noc, święta noc, - jakż w Tobie dzisiaj cud. - W Betlejem
Dziecina święta - wznosi w górę swe rączęta,
błogosławi lud. /2x

[28a] 1. Stille Nacht, heilige Nacht! - Alles schläft, einsam wacht -
nur das traute, heilige Paar. - Holder Knab im lockigen Haar: -
Schlafe in himmlischer Ruh! /2x

2. Stille Nacht, heilige Nacht! - Gottes Sohn, o wie lacht - Lieb aus
deinem göttlichen Mund, - da uns schlägt die rettende Stund: -
Jesus, in deiner Geburt. /2x

[29] 1. Jezusa Narodzonego wszyscy witajmy, - Jemu po
kolędzie dary wzajem oddajmy; - Oddajmy wesolo, skłaniajmy swe
czoło, - Skłaniajmy swe czoło Panu naszemu.

2. Oddajmy za złoto wiarę, czyniąc wyznanie, - że to Bóg
i człowiek prawy leży na sianie; - Oddajmy wesolo...

3. Oddajmy też za kadzidło Panu nadzieję, - że Go będziem
widzieć w niebie, mówić to śmieje; - Oddajmy wesolo...

4. Oddajmy za mirę miłość na dowód tego, - że Go nad wszystko
kochamy, z serca całego; - Oddajmy wesolo...

5. Przyjmij, Jezu, na kolędę te nasze dary, - Przyjmij serca, dusze
nasze za swe ofiary, - Byśmy kiedyś w niebie posiąść mogli
Ciebie, - Posiąść mogli Ciebie na wieki wieków.